

Franckesche Stiftungen zu Halle

D. Sam. Schelguigii Synopseos Svpplementvm, à Piis hucusque frustrà desideratum, nunc vero tandem ab infrunito quodam Pietista, per maledicta ...

Schelwig, Samuel

Gedani, 1710

VD18 12326739-003

Index

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

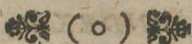
Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-229354

INDEX I. QUÆSTIONUM, CUM ANTITHESISIBUS.

Numerus Romanus indicat Thesin, cum sub-
junctâ Antithesi ; Litera Græca paragraphum
inter Antitheses.

ARTICULUS I. DE THEOLOGIA

QUESTIO I. An Theologia Christiana notet ipsam
Scripturam Sacram ? I.

II. An Theologia Christiana accipi queat pro fide
Christianorum, & quidem pro fide qua creditur ? I.

III. An Theologia Christiana denotet essentiam &
vitam spiritualem ? I.

IV. An notitia Theologica, Scripturæ Sacræ con-
formis, si sanctitas vitæ, à subjecto absit, propterea
veræ Theologiæ nomine excidat ? II. a

* V. An notitia Theologica, ex Scripturis hausta, ei-
demque conformis, in homine impio, ratione
originis, merè naturalis sit, & sine Spiritûs Sancti
influxu gratioso acquiratur ? III. γ. δ

* VI. An impius, qui Theologiam suam, ex auditu
aut lectione verbi divini, ita didicit, ut notitia
ejus verbo illi conformis sit, verè dicatur & cen-
seatur Θεολόγος, seu à DEO doctus ? III. ε

* VII. An notitia Theologica, quæ à literâ Scriptu-
ræ, ex qua hauritur, & cum quâ convenit, lite-
ralis dici consuevit, semper, etiam in impiis, pro
spirituali, adeoque divinâ, vivâ & ad tertium
Symboli Apostolici articulum pertinente notitiâ,
haberi mereatur ? III. γ. IV. ζ

IX. An in vitâ hac universalis Theosophia omnium
hominum expectari queat, promittive debeat ? VI.

INDEX I.

- IX. An Theologia hominis impii, ex verbo Dei hausta; eidemque conformis, non nisi æquivocè Theologia dicatur, & rectius Philosophia de rebus sacris appelletur? II. β.
- *X. An Theologia hominis impii, ex verbō DEI hausta, eidemque conformis, mereatur dici carnalis, i. e. secundum esse suum à corruptâ carne procedens, aut ad corruptam carnem pertinens? IV. η.
- XI. An Theologia impii hominis eadem planè sit cum Theologiâ Diaboli? IV. θ.
- XII. An Theologia Heterodoxorum, seu veterum, seu recentium, quatenus Heterodoxi sunt, veræ Theologiæ nomen mereatur? V.
- *XIII. An Theologia polemica i. e. circa controversias, quæ cum heterodoxis intercedunt, occupata, ex Ecclesiâ eliminari debeat? IIX.
- *XIV. An Theologia Systematica jure improbetur? VII.
- *XV. An Theologiæ Mysticæ introductio ex re sit Ecclesiæ? IX.

ARTIC. II. DE RELIGIONE.

- *I. An parum aut nihil referat, quamcunque demùm Religionem profiteamur, modò externæ honestati vitæ, quam Pietatem vocant, studeamus? I. ε.
- *II. An ex sanctimoniâ vitæ externâ, in sensus incurrente, judicandum sit de veritate Religionis? I. κ.
- *III. An Fratrum spiritualium titulo, ex hominis judicio, insigniendi sint, qui diversam à verâ religionem profitentur, dummodò externâ vitæ sanctimoniâ sese commendent? II.
- *IV. An Juramentum veræ religionis exigere ac præstare liceat? III. λ.

V. An

QUÆSTIONUM

V. An quis, juramento veræ religionis alicubi præstito? alibi inter eos, qui juramenti istius nullam rationem habent, aut etiam juramentum istud abrogatum cuperent, adhuc obligetur? III. μ .

ARTIC. III. DE SCRIPTURA S.

* I. An Verbum Dei externum & internum differant essentialiter? I.

* II. An Verbum Dei externum non sit ipse sensus Dei, sed merum signum, quod sensum Dei indicet? II. ν .

III. An sensus Spiritus S. à Verbo Dei externo separari queat? III. π .

IV. An Verbum Dei externum extra usum careat divinâ virtute? II. σ .

* V. An Verbum Dei externum, in usu spectatum, per se spirituales verèque divinas operationes edere nequeat, nisi Spiritus S. virtus & influxus immediatè superveniat. III. τ .

VI. An Verbo Dei duplex veritas insit, alia secundum literam, sive externam descriptionem; alia secundum internam virtutem? III. π .

* VII. An Verbo Dei non nisi virtus creata & finita divinitus communicata sit? III. ρ .

VIII. An Verbum Dei prius in nobis vivificari oporteat, quàm fructum ferre queat? IV. ϕ .

* IX. An verbum Dei in impio sit litera mortua? IV. ψ .

X. An quæ ex Verbo Dei, sine hujusdem mutatione, depromuntur, desinant esse Verbum Dei, si in aliò, quàm Dei sensu, ab homine accipiantur? II. θ .

* XI. An Controversiæ de Verbo Dei, quales proposui-

INDEX I.

posuimus, levis adeò momenti sint, ut cuius cir-
ca easdem libertas sentiendi quicquid voluerit,
meritò indulgeatur? V.

- * XII. An probandus aut excusandus, qui cum se
pro membro Ecclesiæ Evangelicæ venditet, ver-
sionem Bibliorum, à Lutherò adornatam, sine
prægnanti causa, in lingua simplicioribus æquẽ
ædoctioribus vernaculâ, accusat & reprehendit? VI.

ARTIC. IV. DE ENTHUSIASMO.

I. An Deus, post completum Scripturæ Canonem,
in rebus spiritualibus, quenquam per immediatam
revelationem dirigere velit I. x

II. An Christus etiamnum immediatè appareat,
suos de rebus spiritualibus edocurus? Ibid.

III. An Virgo Asseburgica fuerit Prophetissa, cui Deus
semet immediatè, in commodum Ecclesiæ, re-
velaverit? I. x. w.

IV. An Deus Angelos eo fine ad nos ableget, ut
per illos de rebus spiritualibus edoceamur? I. x.

V. An Columba illa, quam Anno M. DC. XCV. in
pago Obercrossen, non procul ab Ulstadio, in do-
mo Provisoris templi, Georgij Krahneri, sola hu-
jusdem uxor Susanna Magdalena, & octo anno-
rum filiolus, iride circumdatam, sæpius videbant;
reliqui autem ibi commorantes, de rebus spiri-
tualibus, nempe de pœnitentia, de verbo Dei co-
lendo, de precibus, de vitâ Christianâ &c. con-
cionantem, indiscriminatim audiebant, Angelus
fuerit, à Deo ad homines edocendos missus? I. x.

* VI. An talis Raptus ecstasticus, in quo homo ferè
sine omni devotione; imò sine sensu, intellectu, me-
mo-

QUÆSTIONUM.

memoriâ, omnique potentiarum concreatarum exercitio, quiescat, & anima illius ab universis creaturis, omnique eo, quod Deus non est, evacuetur, ac in Deum, tanquam centrum suum, trahatur, ibidemque quasi liquefiat, nec quicquam, nisi Deum virtutemque Dei percipiat, cuiquam à Deo immittatur? II. β

* VII. An Deus raptum ecstaticum cuiquam, fidei in ipso, aut in aliis per ipsum excitandæ, confirmandæ, augendæve gratiâ, immittat? II. α

IIIX. An quæ Anno M. DC. XCIV. tribus Ancillulis, Catharinæ Halberstadiensi, Magdalene Quedlinburgensi & Elisabethæ Erfordienti, acciderunt, signa raptus ecstatici & quidem divini exhibeant? Ibid.

* IX. An experientia interna, eaque sensibilis, in mysteriis, ad fidem hujusdemq; praxin pertinentibus, utpote de Justificatione, Sanctificatione & Salvatione, ita necessaria sit, ut sine illâ ex solâ Scripturæ literâ, veritas (*das rechtschaffene Wesen*) in Christo, vel planè non, vel non plenè satis intelligi queat? III. γ. IV. ε.

* X. An experientia interna in nobis plura & pleniora manifestet, quàm ex solâ Scripturæ literâ cognosci ac intelligi queant? III. δ.

* XI. An experientia hujusmodi, ut principium normativum se habeat, non tantùm explorandi, sed etiam demonstrandi, seu comprobandi, an revelatio ab eo, cui facta est, divina censi mereatur, nec ne; itemque quoad eum, qui docetur, an docens ex Spiritu & gratiâ, an tantùm ex naturâ loquatur? IV. ζ. η.

T 3

ARTIC.

INDEX I.

ARTIC. V. DE LIBRIS SYMBOLICIS.

- I. An aliqua Librorum Symbolicorum in Ecclesiâ sit necessitas? I.
- II. An Libri Symbolici traditionibus humanis (den Menschen Sâgungen) accensendi sint? II.
- III. An Libri Symbolici meritò appellentur divini? III 9.
- IV. An Libri Symbolici dici possint Θεόπνευστοι, seu à Deo inspirati? III 1.
- * V. An libri Symbolici ab erroribus immunes sint? IV.
- VI. An ab erroribus immunis sit Augustana Confessio? Ib.
- VII. An ab erroribus immunis sit Apologia Augustanæ Confessionis? Ib.
- VIII. An ab erroribus immunes sint Articuli Smalcaldici? Ib.
- IX. An ab erroribus immunis sit uterque Catechismus Lutheri? Ib.
- X. An ab errore immunis sit Formula Concordiæ? Ib.
- * XI. An Libris Symbolicis conditionatè subscribendum sit, (non QUIA, sed) QUATENUS cum verbo Dei conveniunt? V.
- XII. An Libri Symbolici etiam quoad ea, quæ per legitimam consequentiam inde deducuntur, obligent? IV. µ.
- XIII. An qui in Ecclesiâ Evangelicâ natus & educatus est, priusquam Libros Symbolicos approbet, iisdemve subscribat, novâ & scrupulosa singulorum dogmatum ibi contentorum exploratione opus habeat? VII.
- * XIV. An qui, neglectâ dehortatione, sciens, volensque contraria Libris Symbolicis, seu publicè, seu privatim docet, dignus sit, qui Fratris spiritualis nomine ab Orthodoxis ultra compelletur? VI. ζ.

QÆSTIONUM.

XV. An qui dogmatibus per Libros Symbolicos definitis contraria, seu voce, seu calamo, pertinaciter docet, salvâ, quæ Verbo divino debetur reverentiâ & obedientiâ, in munere, ab Ecclesiâ demandato, relinqui possit? VI. o.

XVI. An Philosophi, Medici, Jureconsulti, &c. si membra Ecclesiæ Evangelicæ dici, haberique velint, ne contraria Libris Symbolicis pertinaciter, seu voce, seu calamo statuunt, obligentur? VI. v.

XVII. An subortis latiusque indies serpentibus novis erroribus, ex quibus, nisi compescantur, grave periculum Ecclesiæ certò imminet, consultum sit numerum Librorum Symbolicorum, hæcenus receptorum, augere? II. X.

XII. X. An Ministris Ecclesiæ, nullâ speciali obligatione impeditis, propter subortos perniciosos errores, semet mutuo ad accuratiorem Librorum Symbolicorum observantiam, veritatisque custodiam, literis reversalibus, arctius constringere liceat? IX.

ARTIC. VI. DE DEO TRINUNO.

I. An solus Deus propriè, creatura autem quæcunq; non nisi æquivocè Entis nomine veniat, essentiamque habere statuatur? I.

* II. An in Ecclesiâ nato, doctrinaque ejus de Deo a pueritiâ imbuto, fas sit, usum terminorum Essentiæ, Personæ, Trinitatis &c. in explicando hoc mysterio, jam per tot secula receptorum, sugillare, aut terminos eosdem, spretâ quam à teneris imbiberat doctrinâ, averfantibus, patrocinari, vel saltem connivere? II.

ARTIC. DE JESU CHRISTO.

I. An præter Christum externum, detur etiam internus, qui in hominibus spiritualiter, sed tamen verè

INDEX I.

& propriè loquendo, ita ut exinde caro ex carne ejus & ossa ex ossibus ejus fiamus, etiamnum concipiat, formetur, nascatur, crescat, patiat, crucifigatur, moriatur, sepeliatur, resurgat, in coelum ascendat &c? I

II. An in Christo non solum natura, sed etiam persona humana detur? III

III. An præter Christum aliud aliquod Ens, duas naturas in essendo completas, nempe divinam & humanam, tanquam suas, habeat? II

* IV. An redemptio non solum extra nos, per meritum Christi facta sit, sed etiam, si salvi esse velimus, necessariò per sanctificationem & renovationem, in nobis à Christo fieri debeat? IV.

* V. An Christus tum demum perfectus Salvator evadat, cum peccata in nobis destruxerit, nosque plenè sanctificaverit? V.

* VI. An sanguis Jesu Christi, in sanctificatione ac renovatione, non solum meritoriè; sed etiam formaliter nos à peccatis mundet? VI.

* VII. An per tincturam sanguinis, virtus creata & finita ex Christo hodiernum emanet, & usque in fundum animæ apud credentes penetret, eosque penitus immutet, ita ut per illam in nobis generetur natura nova & planè pura, idoneos nos reddens ad servandum omnia Dei præcepta? VII.

* IIX. An homo fidelis, propter unionem mysticam cum Christo, dicere possit: Ego sum Christus? IIX

IX. An novus homo, quem per regenerationem induimus, possit dici Christus? IX

IIX. DE SPIRITU SANCTO.

* I. An miraculosa Spiritus S. effusio super omnem carnem, quæ Joëlis II. 28 29. prædicatur, imo illustrior

QUESTIONUM.

lustrior, quàm Apostolis in primâ Pentecoste contigit, adhuc expectanda sit? I.

II. An dona ministrantia irrogenitorum donis supernaturalibus Spiritûs S. annumeranda sint? II.

ARTIC. IX. DE CREATIONE.

An mundus, cum de primâ ejus origine quæritur, non ex nihilo, sed ex præexistente materiâ invisibili creatus sit? Th. unic.

ARTIC. X. DE PROVIDENTIA.

* I. An Deus & infinita ejus virtus cum creaturis ita concurrat, ut utriusque una actio & unus effectus sit? I.

* II. An divinæ, sed tamen creatæ & finitæ virtutes, ex ipsâ Dei essentiâ emanantes, in hominem deriventur? II.

ARTIC. XI. DE HOMINE.

I. An partes essentielles hominis tres sint, nempe Corpus, Anima & Spiritus, ab Animâ essentialiter distinctus; I.

II. An anima extra corpus esse possit, ut tamen homo non moriatur? II.

ARTIC. XII. DE IMAGINE DEI.

I. An Christus sit ipsa imago Dei, in nobis restauranda? I. x.

* II. An homo non sit acceptus Deo, priusquam Deus aliquid suæ imaginis in ipso viderit; ita ut homo propter Imaginem Dei, quæ in hac vitâ reparari incipit, à Deo diligatur? I. s.

III. An Imago Dei in alterâ vitâ ejusmodi conformitatem inferat, quâ Christus majestatem suam, quam apud Patrem, ante jacta mundi fundamenta, habuerat, beatis ita communicet, ut gloria Dei fiat hominum

rege- nitis, quatenus Rege- nitis, quatenus Rege- nitis, quatenus Rege- INDEX I.

it, quatenus Rege- nitis, quatenus Rege- II. *rege- nitis, quatenus Rege-*

ARTIC. XIII. DE PECCATO.

rege- nitis, quatenus Rege- I. An peccatum habere, & peccatum facere I. Joh. III. 8. 9. ita differant, ut illud de solo peccato actuali quocunque, etiam quod sine proærecti committitur, intelligendum sit; quo sensu Renati peccatum quidem habeant, nequaquam verò peccatum faciant? I. *rege- nitis, quatenus Rege-*

* II. An homo, durante hac vitâ, ejusmodi statum obtinere queat, in quo extrâ sensibilem luctam adversus peccata constitutus, cum Christo, ut victor & triumphator regnât? I. *rege- nitis, quatenus Rege-*

* III. An perversæ inclinationes, à peccato originali pullulantes, contrariis exercitiis crebrò repetitis, ita debilitari queant, ut rarò amplius motum earum percipiamus? I. *rege- nitis, quatenus Rege-*

IV. An peccatum apud regenitos furorem suum non nisi in carne atque membris prodât, ad mentem verò & regnantem animæ virtutem, ex regeneratione proveniente, quamdiu Spiritus Dei cor inhabitat, non pertingat? I. *rege- nitis, quatenus Rege-*

* V. An nullus homo, sine omni actuali peccato, vitam in hoc mundo duxerit, ducat, aut ducturus sit? II. *rege- nitis, quatenus Rege-*

* VI. An ex Scripturâ demonstrari queat, ullum unquam hominem, qui aliquandiu vixit, à tempore regenerationis indefinenter se ab omni proærectico peccato continuisse? II. *rege- nitis, quatenus Rege-*

VII. An inter regenitum & irregenitum, in statu peccati, detur medius, in quo Deus conversionem adhuc operetur, quique adeo nec regenitus sit, nec irregenitus, qualem Paulus Rom. VII. 18. 19. describat? IV.

* VIII.

QUÆSTIONUM.

* VIII. An ex Quæstionibus, Catechesi minori annexis quilibet homo, etiam Renatus, se peccatorem à Decalogo, quem non servaverit, convictum, facteri teneatur? II. ↓.

IX. An Deus singulari consilio quibusdam oculos, quasi manu objectâ, occludat, ne in omnibus veritatem divinam cognoscant, ut salis loco apud suos, in fide errantes, maneat? III.

ARTIC. XIV. DE LIBERO ARBITRIO.

* I. An homini naturâ insit propensio ad reduntionem cum Deo, à quò per peccatum avulsus est? I.

* II. An homo ex naturalibus viribus, sine omni lumine gratiæ, excellentem verbi divini notitiam consequi possit, & quidem tantam ut dicta Scripturæ difficilia explicare, illustrare & à corruptelis vindicare, imò ut totam fidei analogiam sine errore cognoscere, deque eâ cum aliis loqui, concionari ac disputare queat? II.

* III. An homo, priusquam verbum Dei in corde percipiat, abnegatione sui, humilitate, obedientiâ & precibus semetipsum præparet, Spiritui S. sistat divinarumque operationum capacem reddat? III.

ARTIC. XV. DE GRATIA DEI.

* An Deus ulli homini, ante finem temporalis vitæ, terminum salutis obtinendæ peremptorium, ipsi, ad quem pertinet, ignotum, statuerit; quo elapso gratia revocans, etiam quâ primum gradum, eidem penitus subtrahatur, ut nulla ampliùs spes veniam, æternamque vitam consequendi, supersit? Th. unic.

ARTIC. XVI. DE ELECTIONE.

An electio ad salutem, suspensa fuerit à prævisi-
one

*Crambe
vel d
ima
vix re
crista*

INDEX I.

one cum Christo, tanquam proximò ipsius fundamētò? Th. unic

ARTIC. XVII. DE VOCATIONE

An Deus non solùm per Evangelium, sed etiam per Legem, nos ad Ecclesiam Christi, propriè loquendo vocet? Th. unic.

ARTIC. XIX. DE ILLUMINATIONE.

I. An doctrinam de Illuminatione, imò ipsum Illuminationis vocabulum, agrè feramus, ut proinde gratiæ novis Reformatoribus debeantur, quòd hunc fidei Articulum, quasi postliminio in Ecclesiam Scholasque reduxerint? I.

* II. An quicquid inspiritualibus veri & menti Spiritus S. congrui, ex verbo Dei externo, ab homine, seu regenito, seu irregenito, per intellectum divinitus gratiosè elevatum percipitur, ab Illuminatione profectum censeri debeat? III.

* III. An per Verbum externum nemo illuminetur, nisi eidem Verbo lumen Spiritus S. tanquam interna vox aut unctio, in Subiecto illuminando, immediatè superveniat? IV

* IV. An per Ministros Verbi, ceu per causam ministerialem, verè & propriè loquendo, illuminemur? V.

V. An illuminemur per introversionem in nos ipsos, per abstractionem mentis ab omni lectione & meditatione, imò ab omni eo quod Deus non est, per quietem internam & silentium sacrum &c.
II. a. β. γ.

VI. An per habitans in nobis verum & essenziale Lumen, cujus Scriptura eum in finem, ut nos ad interna ducat, tantùm externus testis sit, illuminemur? II. δ,

* VII.

QUÆSTIONUM

- * VII. An eruditio scholastica impediât Illuminationem? VI.
- * IIX. An Purgatio animæ à peccatis, ac Sanctificatio & Renovatio, Illuminationem præcedant? VII. e
- * IX. An Illuminatio nunquam sit, imò nec esse possit absque Sanctificatione? VII. n
- X. An major, uberiorque Illuminatio, quam Ecclesiæ antea unquam contigit, posthac expectanda sit? IIX.

ARTIC. XIX. DE REGENERATIONE.

- I. An virtute divinâ, sed tamen creatâ & finitâ, quæ ex Deo ac Christo, ejusque humanâ naturâ emanet & hominem intimè penetret, regeneremur? I. 3. i.
- * II. An per Regenerationem consequamur novam eamque divinam naturam? II. λ.
- * III. An Renatus per novam, quam consecutus est, naturam, in ipso cordis fundo, animæque summis & intimis viribus, penitus (ganz oder gänzlich) mutetur, ita ut in præsentî vitâ non tantum idoneus fiat, ad peccatum actuale perpetuo vitandum, omnesque fructus Spiritûs indefinenter exercendos; sed etiam, actu ipso continuo & nunquam interrupto, pravis cupiditatibus resistat, aut ad minimum resistere conetur? II. μ.
- IV. An natura divina, per Regenerationem acquisita, etiam corpus hujusque facultates penetret & mutet, ita, ut corpus, in præsentî vitâ, per illam non solum à materialibus peccati sordibus purgetur; sed etiam spiritualem indolem (eine geistliche Art /) qualem Electorum corpora in resurrectione habitura sunt, consequatur? II. v.

* V.

INDEX I.

* V. An in Regeneratione novum corpus ex Christi corpore induatur, ut caro & ossa de carne & ossibus Christi fiamus? I. x.

VI. An duplici modo Filii Dei fiamus, per Adoptionem & per Generationem, Adoptioni contradistinctam? III.

sim. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
VII. An inter Regenitos spiritualis sympathia reperitur, ut, licet sibi invicem antehac ignoti fuerint, singulari tamen affectu, simulac convenerint, se invicem prosequantur, ut alter alterum agnoscat, diligat, desideret, de eo gaudeat, ei condoleat &c? VI. x.

VIII. An ex parte hominis nihil planè discriminis, inter Regénitum lapsum, & eum, qui nunquam regenitus fuit, occurrat? V. *per regenerationem*

* IX. An in iis, qui gratiâ Regenerationis exciderunt, literalis notitia rerum ex Scripturâ antehac, cum adhuc renati essent, haustarum, ut & assensus superstes, non ampliùs divini luminis sint, utpote prorsus extincti; sed tantum humanarum cogitationum? IV.

X. An propterea Deo placeamus, cum eo uniamur, & ad regnum cœlestē capessendum idonei reddamur, quòd Deus suam imaginem, in Regeneratione restitutam, in nobis videt? VI. z.

Diff. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
XI. An crucifixio carnis, tanquam medium conservandæ, vel promovendæ Regenerationis, aut etiam signum huiusdem, consistat in castigationibus corporis ultrò susceptis v. gr. in vigiliis, cum per labores officii, quantum satis est, dormire liceat; in humicubatione, cum lecti strati præsto sint &c?

VI. *op. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
VI. *op. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

QUÆSTIONUM. 2. i. An Caritas

Artic. XX. DE JUSTIFICATIONE ET FIDE.

*II. An præsentæ Notitiæ promissionum Evangelica-

rum, Assensu iisdem præstito & Fiduciâ in Chri-
stum promissum, infallibiliter concludamus, ad-
esse Fidem Justificantem? II.

III. An essentia Fidei justificantis, materialiter spe-
ctata, consistat in Notitiâ, Assensu & Fiducia; for-
maliter autem in Christo per Notitiam, Assensum
& Fiduciam apprehenso, adeò ut Christus, eò
quò diximus modò apprehensus, rectè pro essentia
fidei formaliter spectatâ, venditetur? I.

IV. An dilectio aut resignatio sui ipsius, aut imita-
tio Christi &c. sit Forma vel Vita Fidei? Item-
que an Fides vera & Fides operosa, vel operans,
qua rem, unum idemque notent? III.

V. An vita Fidei duplex sit, una, quam sibi Fides
ipsi à Christo, ante hujusdem apprehensionem,
per verbum vivificum habet; altera, quam cum
Christo in hujusdem apprehensione, non sibi,
sed homini credenti accipit, consistentem in iusti-
tia & salute? V.

VI. An Fidem præcedat viva peccatorum notitia:
quin imò, an necesse sit, ut cor prius à peccatorum
sordibus purgetur, quàm Fidei capax fieri queat?
IV.

VII. An Fides, quæ in sola imputatione meriti Chri-
sti consistit, ubi non simul experimur virtutem
Christi adversus peccata, sit fides imaginaria?
VI.

VIII. An veram Fidem ex experientia oriri oporteat-
ut quicquid sine experientia pro Fide habetur,
non nisi Fidei mortuæ ex sangvina quasi ossa exhi-
beat? VI.

* IX.

INDEX I.

*IX. An propter absentiam Operum, Eides in homine primum justificando, censenda sit mortua? IIX. γ

*X. An agnitio & sensus peccatorum, ipsaque contritio & consternatio super peccata, essentiam justificationis, vel ipsius Fidei justificantis, formaliter considerandæ & definiendæ, ingrediantur? X.

XI. An rectè inter justificationis actum & statum distinguatur? VII. χ

*XII. An justificemur Fide actualiter efficace, id est, eò, quò justificare debet, jam dilectionem & (quæ dilectionis appellatione comprehenduntur) opera seu externa, seu interna, necessariò secum habente? VII. ↓

*Falla-
cia
quæ
pro,
nūq.*

*XIII. An justificemur Fide potentialiter efficace, id est tali, quæ cum homo justificari debet, virtutem seu potentiam diligendi, & (quæ dilectionis appellatione comprehenduntur) opera, seu externa, seu interna edendi, jam necessario secum habeat? VII. w.

XIV. An formæ sanorum verborum consentanea proferat, qui statuit, nos quidem non justificari Fide, QUATENUS per charitatem efficax est; sed tamen Fide QVÆ, per charitatem efficax est; VII. α

* XV. An Fidem prius esse vivam oporteat quam justificare queat? IIX. β.

XVI. An justificemur per imputationem meriti Christi & operationem justæ conversationis? IX. δ.

XVII. An justificemur per Fidem, tanquam vitam spiritualem, quâ Christum intra nos operantem persentiscimus? IX. ζ.

XIIX. An justificemur intrinsecus, per novam, quam accipia-

QUÆSTIONUM.

accipiamus, naturam divinam, cujus imperfectio-
nem imputata Christi justitia tegat & suppleat?

IX. e.

ARTIC. XXI. DE UNIONE SPIRITUALI.

I. An non solum per fidem, sed etiam per charitatem,
tanquam causam a parte hominis mediam, Deo
uniamur? II.

* II. An per Unionem spirituales, tanquam essentialem, Deificemur, vel Christificemur; seu ut alii efferunt, an per illam tingamur ad divinam naturam? transformemur in Deum; imò ad totam plenitudinem Deitatis, in *λογος* habitantem, perveniamus? III *Σ. ι. λ. ιι. γ.*

* III. Vn Unio spiritualis sit fundamentum & principium omnium gratiarum actuum, ipsiusque etiam Iustificationis ? I.

IV. Ah, cum Christus, etiam qua humanam naturam, nobis uniatur, caro ejus glorificata, in Unionē mystica, fiat indumentum Sanctorum? III.

ARTIC. XXII. DE SANCTIFICATIONE ET
BONIS OPERIBUS.

I. An una eademque virtus Fidei se in Justificatione
& Sanctificatione exerat? I.

*II. An Fides non solum naturâ, sed etiam tempore prior sit Charitate; ita tamen ut hæc illam, peractâ Justificatione, proximè, immediatè & perpetuò sequatur? II

*III An Opera Renatorum, legaliter spectata, Bonitatem absolutè sic dictam habeant, ut non solum ex gratiâ, in Christo & per fidem, verum etiam in & per se, ac propter essentiam suam, pro verè bonis censi debeant? III. 2.

*IV. An bona Opera ad Christianismum, non tan-
tū

INDEX I.

tum consequenter, sed etiam formaliter & constitutive, ut pars ejusdem, pertineant? III. e.

V. An Fides non nisi prima scintilla, Charitas verò præcipua pars vitæ spiritualis sit? IV. a.

VI. An Fides per bona opera retineatur, augeatur, vel confortetur? IV. e.

*VII. An conscientia, ratione ipsius personæ, coram Deo, præsertim in agone mortis, per opera tranquilletur? VI.

*Inter
eximi
natio* VIII. An formæ sanorum verborum consentaneum sit, quòd, qui bona opera facit, Deum ex eo habeat propitium? V. σ.

natio IX. An per vitam legaliter sanctam veniamus ad beatam mortem? V. r. *omnes vires christia*

mixti X. An obedientia & servatio Legis, seu, quod idem est, an patratio bonorum operum ad viam salutis, ut hujusdem pars, pertineat? V. *nima cal
vane mot*

*XI. An qui non totam vitam, juxta omnes vires sibi concessas, ita instituit, ut secundum regulam divini Verbi & conscientiæ, omnia facere conetur, ad illum non spectet istud Rom IX. 1. Nulla condemnatio est iis, qui in Christo Jesu sunt? XI.

*XII. An formulæ illi, aut alii, huic simili, quòd bona Opera necessaria sint ad salutem, sensus veritati conveniens quæri debeat; aut si quæzatur, reperiri queat? VII. φ. x.

XIII. An in Ecclesia Evangelica, de falsitate dogmatis, quòd bona opera sint necessaria ad salutem, antehac informatus, si postea aliud sentientibus se applicet, & contrarium approbet, imo & propugnet, pro infirmo fratre reputandus, ferendus, aut excusandus sit? VII. ψ.

*XIV.

QUESTIONUM.

*XIV. An bona opera se, ut pars salutis seu beatitudinis gratiosæ, habeant? X II. β.

*XV. An bona opera se in hac vita jam, ut pars salutis seu beatitudinis gloriosæ, habeant? XII γ.

XVI. An cuiquam homini, in hac vita possibile sit, in Sanctificatione eò pervenire, ut amplius proficere nequeat? IX. α.

*XVII. An Renatus, in renovatione, ad gradum sanctitatis, summo proximum, durante hac vita, pervenire queat? IX. β.

XIII. An major sanctitatis gradus in N. T. quàm in V. requiratur? IIX.

XIX. An qui vivà fide pollet, in renovationis negotio, sine causa de infirmitate conqueratur? X.

ARTIC. XXIII DE POENITENTIA.

I. An tres Poenitentiae partes sint, Cognitio peccati, Cotritio & Fides? II.

*II. An Poenitentia duplex sit, alia Legalis, quæ ex metu poenæ resultet, amore peccati adhuc in fundo animæ, remanente? alia Evangelica, quæ ex dilectione Dei oriatur, atque seriò peccati odiò stipetur? III. δ.

III. An ratio, id est quidditas & veritas contritionis, in se ac formaliter spectatæ, mutetur virtute Evangelii in Contritionem veniente? III. ε.

IV. An qui per considerationem passionis & mortis Christi ad Contritionem non movetur, ei Lex hac in parte nihil profit? IV. ζ.

V. An propositum fugiendi peccatum, & propositum faciendi bonum, quàm principium proximum distingvatur, ita ut illud ex Contritione, hoc ex Fide resultet? IV. η.

II 2

*VI.

INDEX I.

*VI. An impossibile sit, veram seriamque fuisse Pœnitentiam ejus, qui præsertim brevi postquam Pœnitentiam egisse visus est, denuò, peccat? VI.

VII. An formæ sanorum verborum consonet, cum docetur I. quod spiritualis mutatio, non solum à parte hominis (quod concedi potest); sed etiam à parte Dei, peccatis nimium irritati & gratiam subtrahentis, valde difficilis sit. II. quod paucis in fine vitæ contingat. III. quod frequenter reitari nequeat. IV. quod altera vice difficilius peragatur, quàm prima? V. *ſ. i. k.*

IX. An sæpius, e. gr. etiam ultra tertiam vicem relapsus, ad Pœnitentiam, Deo acceptam sibi que salutarem, redire queat? V. *μ.*

*IX. An si spiritualiter adultus deficiat, impossibile sit eum ad pœnitentiam redire? V. *ν.*

*X. An Confessio peccatorum privata, & quæ hanc sequitur, Absolutio sacerdotalis, prouti in Ecclesiis Evangelicis, à temporibus Lutheri, constanter obtinuit, meritò retineatur? VII. *ξ.*

*XI. An mos ille, nummum, quem vocant, confessionalem, (*den Beicht Pfennig*) dandi & accipiendi, abolendus sit? VII. *ο.*

XII. An ante novellos Ecclesiæ Reformatores, in quò vera Pœnitentia consistat, ignoratum, aut saltem negligenter tractatum fuerit? I.

ARTIC. XXIV. DE LEGE ET EVANGELIO.

*I. An per solam Legis prædicationem homines verè pii reddantur? I. *π.*

II. An non solum in Lege, sed etiam in Evangelio, requiratur sancta vita, scilicet talis, quæ ex communione cum Christo fluat? II. *σ.*

III.

QUÆSTIONUM.

III. An Evangelium paucioribus operibus, ut fidei fructibus, contentum sit, quàm Lex? II. r.

IV. An Lex Christum monstret, ad eum quasi manu ducat, nihilque magis velit, quàm ut miseriam nostram cognita, Christum Mediatorem quæramus, in ejusque communione salutem consequamur? II. v.

*V. An Lex, Evangelio opposita, per regenerationem ita cordi inscribatur, ut non amplius nuda littera sit, exigens, quid fieri debeat, qualis antehac fuit; sed jam spiritus fiat, vires etiam præstandi, quod exigitur, conferens, imò hominem vivificans? III. p.

VI. An Lex in regenito spiritus facta, sit ipsa virtus bene operandi, & nova hominis natura? III. x.

*VII. An Evangelium peccatoribus, etiam contumacibus & induratis, ut per oblationem gratiæ emolliantur & convertantur, prædicandum sit? I. p.

VIII. An non solum Lex per Evangelium, sed etiam Evangelium per Legem illustretur? V. ↓.

*IX. An Deus Evangelicum foedus sub conditione, (tanquam parte foederis) ut in sanctitate & justitia Christo, quamdiu præsens vita durat, ab omni immunditie puri, serviamus, nobiscum pepigerit? IV.

*X. An formæ sanorum verborum conveniat, si Lex statuatur esse necessaria ad salutem? V. w.

*XI. An ex mente Spiritus S. in Scripturam, & per Scripturam in Libris Symbolicis expressa, aliud sit servare, & aliud implere Legem: quorum prius Regenito in hac vita competat; tametsi idem ille posterius assequi nequeat? IX.

XII. An ad aliquam Perfectionem Legalem, isthoc

INDEX. I.

nomine propriè accepto dignam, in hac vitâ per-
veniamus? VI.

XIII. An inter Perfectionem Legalem & Evangelicam, quarum illa nihil ex Evangelio, hæc nihil ex Lege habere traditur, detur Perfectio media, quæ ex Lege habeat; quod circa opera versatur; ex Evangelio autem, partim quod opera, ut fructus fidei, Evangelicum beneficium sint; partim, & quidem præcipue, quod opera eadem, ex gratia Evangelii, pro bonis, & in superiori eorum gradu, pro perfectis reputentur? VII.

*XIV. An Lex à Regenito juxta ἐπιίχεται Evangelicam servari, Regenitusque ea de causâ legaliter, aut ad minimum evangelico legaliter perfectus censeriqueat? HX.

ARVIC XXV. DE BAPTISMO.

*I. An Pædobaptismus ex Scripturâ sufficienter demonstrari possit, adeoque in Ecclesiâ nostra jure meritòque retineatur? II.

*II. An dubia de veritate Baptismi per asperſionem, immersioni oppoſitam, peracti, firmo aliquo fundamento nitantur? III. a. ſ.

III. An Baptismus, ut medium regenerationis visibile,
adeoque Sacramentum propriè sic dictum, jam in
V. T. apud Judæos in usu fuerit? I.

ARTIC. XXVI. DE EUCHARISTIA.

1. An in Eucharistia Spiritus Sanctus nobis porrigitur bibendus? I.

*II. An cuilibet Christiano, citra vocationem ab Ecclesia obtentam, fas sit aliis porrigere Eucharistiam? II.

ARTI. XXVII. DE ECCLESIA.

*1. An sola illa Ecclesia, pro Apostolica, & quâ do-
ctrinam

qu. 5. in Synops. **QUESTIONUM** *Quinguo questionibus con-*

strinam vitamque Christianā, haberi mereatur, quæ *stat. 12.*
in omnibus partibus, regulæ Christi conformis est: *h. sup. p.*
in quā omnes Ministri officio suō rectē & ex impul- *ment.*
su Spiritus S. defungantur & Auditorum ad mini- *quar.*
mum pars major ad eō Christianē se gerat, ut Chri- *omiss.*
stianismus eorum videri aliisque, de eō quærenti-
bus, ostendi queat? I. *stat. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

II. An quemadmodum sub Papatu fuerunt tenebræ, *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
ita in Ecclesiā nostrā, propter plenæ lucis defe-
ctum, neque dies neque nox sit, sed crepusculum? *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

III. An Coetus Evangelico-Lutheranus, respectu *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
ipsius etiam doctrinæ, vel ad minimum respectu so-
lius vitæ, sit Babel mystica, cuius Apoc. XIV. & *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
XIX. mentio fit? II. *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

IV. An communionem intimiorem cum Babele, in *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
sensu mystico, quem Scriptura, maximè in Apo-
calypsi suggerit, sic dictā, habeamus? imò an ipsum *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
cor Antichristianismi Babelici, nempe Spiritus *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
papalis, in nimia Doctorum, præsertim quā con-
troversias fidei definiendas, autoritate, apud nos
reperiatur? II. *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

V. An omnes Ecclesiæ nostræ statūs extremē pessum *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
iverint? an Ecclesia nostra horrendum in modum, *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
imo funditus (zu Grunde) corrupta sit? an eadem *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
extremum agonem agat (in letzten Zügen liege *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
an nullum ampliùs signum veræ Vccllesiæ apud nos
superfit? II. *12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

VI. An coetus noster, ratione statūs moderni consi-
deratus, rectē comparetur Ecclesiæ (saltem quoad
vitam doctrinæ oppositam) plantandæ? III.

*VII. An qui ex prætensā conscientiæ teneritudine
ne communionē impiorum contaminetur, se ab,
externā

INDEX I.

externa Ecclesiae nostrae societate separant, pro
tentatis habendi & ut infirmi fratres, tolerandi
sint? IV.

*VIII. An ipsa Ecclesia nostra, indigeat Reformatio-
ne & quidem magna ac quamprimum expectanda?

V. *Abba Patre, miserere Ecclesiae Christi*

abun *IX. An Lutherus Antichristianismum solummodo ex
ad Balb media parte, nempe qua doctrinam, reformarit.
gth. ista ita, ut qua vitam, nova Reformatione opus sit? V.

niss V. *g. audite, Petrus, tuus es Christus*

*X. An cuivis Christiano, etiam Laico, specialiter
non vocato, fas sit, media reformandae Ecclesiae
conducentia proponere & confratres ad reforman-
dum excitare, imo actu ipso reformare? V. π.

*XI. An Reformatio Ecclesiae plena & universalis,
statuique paradisiaco conformis, ante diem extre-
mum expectanda sit? VI.

ARTIC. XXIX DE HIERACHIA ECCLESIASTICA.

*I. An omnes Sacerdotes spirituales, quales Christiani
quicunque, sine discrimine aetatis sexus & status
sunt, etiam extra casum necessitatis, actus sacerdo-
tio ecclesiastico competentes v. gr. publice praedi-
cando, Sacramenta administrando, confessionem
poenitentium audiendo, & confitentes absol-
vendo &c. exsequi possint? II. v. x. ↓. α.

*II. An interna, quae iactatur, vocatio, cuiquam ex-
trinsecus non vocato, jus det, extra necessitatis ca-
sum, aliis, sibi a Deo haudquaquam subordinatis,
praedicandi? II. φ.

*III. An Christiani indifferenter omnes, ne foeminis
quidem exceptis, ex jure Sacerdotii spiritualis, in-
ternaeque vocationis, facultatem habeant, absque pra-

QUESTIONUM.

præ scitu, consensu & censura ordinarii Ministerii
libros de rebus spiritualibus, ipsisque fidei articulis
scribendi & edendi? II. a.

IV. An distinctio Christianorum in Clericos & Laicos
inter Evangelicos ferenda sit? I. e. *ad Lutherum*

V. An Ministri Ecclesiæ, in oppositione ad alios, qui
Ministri non sunt, jure meritoque vocentur spiri-
tuales (die G.üstliche / vel die Geistlichkeit)? I. s. *Stab*

VI. An Ministris Ecclesiæ in N. T. a Germanis rectè
titulus Sacerdotum (der Priester) tribuatur? I. r. *Wied.*

*VII. An Novatoribus, si vel maxime pietatis, aut
spiritualitatis quantæcunque sibi conscii forent, fas
sit, Ministros Ecclesiæ indifferenter omnes, quot-
quot illorum partes aversantur, pro carnalibus,
naturalibus, irrogenitis, ne quid gravius dicam,
habere atque apud alios, in ipsis etiam scriptis pu-
blicis, venditare? IX.

*IIX. An impius Minister, quamvis literam verbi
divini proponat, tamen alios cum fructu docere ne-
queat, sed quemadmodum cognitio doctrinæ ab eo
profectæ, mortua esse perhibetur, ita auditores in
spirituali morte relinquat? IV.

*IX. An impius Minister, literam verbi divini intelli-
gens atque rectè proponens, non modò instru-
mentum sed etiam officina Spiritus S. sit? V. *Prins*

X. An ex pii Ministris semina, fidei & charitatis plena,
per verba, quæ ille ad populum facit, sensibilis
virtus egrediatur, ac in corda Auditorum penetret? III

*XI. An pietas vel impietas Ministri, illa orthodoxiæ,
hæc autem heterodoxie certum signum sit? VI. *concedit*

*XII. An Minister Ecclesiæ, per deductionem verbi
in aures, quid credendum sit, ostendat; in cor verò
ipsum, per fidei accensionem & spiritualium ope-

INDEX I.

rationum productionem haudquaquam pene-
tret? VII.

*XIII. An obortis in Ecclesia controversiis, Theologi Verbo Dei in Symbolis receptis expresse, inhærentes, Novatorum iudices esse queant? IIX.

ARTIC. XXIX DE HIERARCHIA POLITICA.

I. An Magistratui potestas architectonica, per Ministros agendi & operandi, in sacris æque ac in secularibus, competat? I.

***II. An ius controversias Theologicas, publico Ecclesiae nomine, decidendi, excluso Ministerio, à solo Magistratu legitimè exerceatur? II.**

*III. An Christianus, ab alio læsus, salvâ pietate, Ma-
gistratum vindictæ sumendæ gratiâ imploret? III.

IV. An bellum (in se spectatum) bestialis naturæ sit.
hæc pacificæ N.T. indoli conveniat, à quo proinde
omnes, quotquot conscientiæ curam gerunt, de-
hortari conveniat? IV. *offensiv. ad gloriam*

ARTIC. XXX. DE HIÉRARCHIA OECO.
NOMICA.

*I. An Ministris Ecclesiæ, propter corruptum Ecclesiæ statum, cœlibatus s̄vadendus sit? imo an pro malo signo habendum, quòd pauci adeò apud nos cœlibatum amplectantur? I. 2. *Papalini.*

II. An gradus propinquitatis, lege divinâ in matrimonialibus non interdicti, à Magistratu perperam prohibiti fuerint? II.

Grütz. *III. An fidelibus in N. T. divitiis aliquam curam
impendere liceat? Item, an Verbum Dei, apud
eum, cui terrena quocunque modo curæ sunt,
fructificare queat: III. β. γ. δ.

Præf. in ***IV.** An sub respectu ad pauperes, necessaria sit aliqua bonorum communio; ita ut facultates divi-

QUÆSTIONUM.

tum, de jure divino, communes esse pauperibus
cenferi debeant? IV.

V. An querelæ de juribus Ecclesiasticis statui Oeco-
nomico iniquè ablati, aut diminuti, Justæ sint ido-
neoque fundamento nitantur? V.

ARTIC. XXXI DE RE SCHOLASTICA.

*I. An Scholæ Evangelicorum, a Novitatibus mo-
dernis abhorrentium, sine exceptione omnes, cum
inferiores, tum superiores, ipsæque cum primis Aca-
demix, usque adeo corruptæ sint, ut corruptis Ju-
dæorum Scholis comparari, imo pro speluncis la-
tronum haberi mereantur? II. 1.

*II. An Philosophia, qualis Evangelicorum Scholas
hucusque personuit, atque ex disciplinis ejus, etiam
Logica & Metaphysica, eo fine, eaque ratione, ut
Theologiæ inserviant, cum fructu doceatur, ac
discatur? III.

*III. An in Theologiâ Philosophicos terminos mo-
dosque loquendi, rem brevius & accuratius, ad
evitandas heterodoxorum cavillationes ac stro-
phas, adhibere liceat? IV.

IV. An eruditionis oblivio, decrementum, atque (ut
Germanicam vocem accuratè exprimamus) exsu-
datio, ad corruptionem veteris hominis pertineat;
ut quò magis eruditio decrescit, eò magis novus
homo augeatur? Item, an qui in Christianâ Theo-
logiâ cum fructu versari vult, cum Philosophiæ ac
eruditioni seculari emori oporteat? I. 2. 3.

*V. An Disputationes, præsertim Theologiæ, quales
in Scholis instituuntur, se habeant ut inutiles, imo
ut perniciosæ rixæ, per quas fides & conscientia
lædatur, tandemque prorsus amittatur (VI.

VI. An gentilium Auctorum libros, in Scholis Christia-
nis

INDEX I.

nis tractare, aut eorum dicta, si occasio ferat, atq;
hoc ipsum moderatè fiat, in disputationibus Theo-
logicis & concionibus adhibere liceat? VII.

VII. An in Scholis idonei Ecclesiæ Ministri præpa-
rentur, eademque hanc ob causam, pro fontibus,
ex quibus Doctores populi scaturiunt, haberi que-
ant? II. 3.

II X. An, si quæ Philosophia juventuti scholastica
commendanda sit, Aristotelica Platonica præfer-
tim in doctrinis ad Theologiam spectantibus, jure
meritoque præferatur? V.

W. 1.
conf. qu.
1. Art. 3.
33. p. ad 4.
coram.

ARTIC XXXII. DE CULTU DEI.

I. An Collegia, quæ vocantur, Pietatis, i.e. Conven-
tūs hominum ex diversis familiis, statò tempore,
extra solennem Ecclesiæ congregationem, in pri-
vatis ædibus, aut etiam campis &c. eo (quod per-
hibent) sine, ut per collationem sententiarum, in
studio Biblico doctrinaque Christiana ædificentur
coëuntium, instituire & celebrare, ex re sit Ec-
lesiæ Christianæ? I. 1. *ex minor. vulg. calumnia*
*II. An ex Collegiis talibus major fructus ad collo-
quentes, quam ex concionibus ad auditores per-
veniat? I. 2.

*III. An Collegia hujusmodi, aut ex necessitate præ-
cepti divini, aut ex necessitate medii, quo Eccle-
sia carere nequeat, inter Christianos requirantur? I. 3.

*IV. An in conventu Christianorum publico, Dei
colendi gratia instituto, abolitis, in quibus uni
tantum loqui licet, concionibus, aut iisdem finitis,
cuiusque qui voluerit, seque donis sufficientibus
instructum censuerit, facultas ad Ecclesiam lo-
quendi, eamque docendi, concedi debeat? II.

Cal.
maia
V. An Concionibus habendis præmittenda sit me-
ditatio? III. *Disput. H. Spen. Concept. 2.* *VI.

QUESTIONUM

*VI. An pericopæ Evangelicæ & Epistolice jam olim constitutæ & in usum toti occidenti communem deductæ, concionibus dominicalibus textuum loco, pro Ecclesiâ in fide & vitâ edificandâ, cum fructu substernantur? IV.

*VII. An formulæ precum, quibus à teneris alivimus, vel quæ ex libellis precatoriis petantur, postquam in Christianismo adolevimus, adjiciendæ, vel precibus, quas notitia propriæ indigentiae ex corde promit, postponendæ sint? V.

*IX. An Christiano pro temporalibus bonis orare conveniat? item, an pro temporalibus bonis in quartâ orationis dominicæ petitione, Deus invocetur? VI.

*II. An nulla alia Musica à DEO probetur, nisi cantus ille internus, qui ex unctione provenit ac citra membrorum exteriorum motum, in animâ perficitur? II.

X. An pro summâ devotione haberi mereatur, si postquam anima extra se posita & in Deum retracta est, homo aliquandiu quid agat, aut secum agatur ignarus, sine omni devotione, sine intellectuali perceptione, ac sine cogitatione est? VII.

*XI. An Christiano jurare liceat & quidem etiam in rebus temporalibus, propriumque jurantis commodum unice concernentibus? IX.

XII. An optanda sint inter nos Monasteria, in quibus homines quietam vitam amantes, à tumultu & strepitu remoti, conjunctim vivere, laborare, Deoque & proximo servire queant? & an ejusmodi vita pro egregio medio, constantem animæ pacem consequendi, habenda? X.

ARTIC.

Qui pietate carent INDEX *libelli in qua-*
tus ad arcum *ad arcum*

ARTIC. XXXIII. DE LIBERTATE CHRISTIANA.

*I. An omne gaudium super mundana & tempora-
lia, Christiano simpliciter prohibeatur? I. *u*

*II. An Christiano, cæteris paribus, convivia insti-
tuere, iisdem interesse & ad satietatem usque,
imo etiam ad delectationem, cibo & potu frui li-
ceat? II. *7. v.*

*III. An joci sine exceptione omnes dedeant Chri-
stianum? I. *u*

*IV. An super eo, quod formaliter divinum non
est, ridere dedeant Christianum? I. *u*

V. An spectacula scenica adornare, eademve spe-
ctare, aut quoquo modo adjuvare, dedeant Chri-
stianum? II. *o.*

VI. An moderatus & solius oblectationis gratia in-
stitutus chartæ alcavæ lusus, simpliciter dedeant
Christianum? II. *x.*

VII. An choreæ hominum diversis sexus, manus
mutuò connectentium, modulisque Musicis mo-
tum corporis accommodantium, quales hodie in
Germania, Polonia, vicinisque regionibus duci
solent, per se spectatæ, peccatum sint II. *+*

*IIX. An Christiano, pro qualitate statûs & con-
ditionis suæ, pretiosis vestibus uti liceat? II. *u.*

*IX. An verba gestûsque civilitatis aut reverentiæ,
(Complementen) quibus erga alios uti mos est,
dedeant Christianum? I. *o.*

*X. An recreationis gratia exspatiari & deambulare
licet Christiano? I. *u.*

XI. An novellas legere iisque se delectare Chri-
stiano liceat? II. *o.*

*XII. An modis honestis divinæque gloriæ nil de-
rogan-

QUESTIONUM.

rogantibus, famam honoremque apud homines querere, aut si obtingant, acceptare Christiano liceat? III.

XIII. An Christiano per Musicam vocalem, aut instrumentalem, conviviis similibusve conventibus honestis adhibitam, alios oblectare, vel ut à Musica tali ipse oblectetur, permittere liceat? I. p. σ.

*XIV. An iis, qui Adiphora sub opinione necessitatis urgent, resistendum? IV.

ARTIC XXXIV. DE NOVISSIMIS.

*I. An inter Coelum & Infernum detur πῦ aliquod medium, quod animas a corpore separatas, usque ad diem extremi iudicii, aut initium Chiliafmi, recipiat & servet? I. β.

II. An receptacula hominum post mortem, quatuor sint, nempe (1) Coelum perfectè beatorum (2) Paradisus eorum, qui resuscitati cum Christo, per mille annos regnaturi sunt (3) Infernus damnatorum (4) πῦ eorum, qui primæ resurrectionis participes non sunt, nec tamen ad infernum pervenerunt, sed diem iudicii adhuc expectant? I. β. γ.

*III. An damnati homines, imò Diaboli ipsi, elapsis seculorum seculis, seu æternitatum æternitate, i. e. post annos 50000, purificationi eorum destinatos, poena eximendi, atque a Deo in gratiam cœlumque beatorum recipiendi sint? itemque an dogma hoc rectè titulum æterni Evangelii, de universali ἀποκατάστασις id est restitutione (der Wiederbringung) Act III. 21. promissa, gerat? III.

IV. An animæ eorum, qui in infidelitate decesserunt, ipsique Diaboli, jam in inferno pro damnatis parato sint, ibidemque torqueantur? II.

*V. An mos ille, beatos, qui sine evidenti infidelitatis

nota,

INDEX I.

- notâ, nempe finali Verbi & Ministerii contemptu, ex vita decesserunt, appellandi, probandus sit? IV.
- *VI. An futura corporum Resurrectio duplex sit, prima solorum piorum, & secunda, à priore illa longè distinctissima, etiam impiorum? V.
- *VII. An salus seu beatitudo gratiæ ac gloriæ, quatenus subjectivè formaliterq; considerantur, non essentia, sed gradu tantum differant, adeo ut in hac vita jam ipsius salutis gloriosæ, quamvis in minori ac inferiori gradu, per fructum Dei, compotes simus? VI.
- *IIX. An consummatio seculi non mutationem duntaxat accidentalem, sed propriè sic dictam annihilationem cœli terræque hujus inferat? VII.

ARTIC. XXXV. DE CHILIASMO.

- *I. An ante iudicium extremum Christus cum sanctis, partim à morte resuscitatis, partim superstitionibus, per mille annos, oppressis impiis, in mundo pacatè feliciterque regnaturus? I. 6.
- *II. An mille anni, quorum Apoc. XX. 1--6. mentio fit, jam præterierint? I. 8.
- III. An meliora tempora, quæ nunc sperantur, à Chiliasmo, præsertim Peterseniano, ita differant, ut propterea sperantes è Chiliasmarum censu eximereantur? I. 7.
- IV. An doctrina Chiliasmica quicquam faciat ad conversionem Judeorum? II. 1.
- *V. An Chiliasmus Pietisticus in Augustanâ Confessione, aliisque scriptis symbolicis, rejiciatur? II. 1.
- *VI. An doctrina de Chiliasmo Pietistico Articulis quosdam fidei Christianæ, etiam ex fundamentalibus, pariterque praxin fidei, in usu Orationis Dominicæ, labefactet? II. 3.

*VII.

QVÆSTIONVM.

- *VII. An doctrina Chiliaſmi Pietiſtici, Remp. periculo exponat, & ſeditionis ſemina ſpargat? II. 1.
- *IIX. An doctrina Chiliaſmi Pietiſtici ſcandalofa ſit? II. x.
- IX. An Chiliaſtæ hodierni, præſertim ſeductores, pro Schiſmaticis habendi ſint? III.
- *X. An de Chiliaſmo cuiuslibet libere, quicquid voluerit, publice ſtatuendi facultas, ſine contradictione & animadverſione, relinqui debeat? IV.

ARTIC. XXXVI. & ULTIMUS DE HÆRESIBUS ALIIS.

- I. An Doct̃or Eccleſiæ, qui ſubortis de Weigellii, Boëhmii, ſimiliumque Fanaticorum doctrina litibus, propterea, quod libros illorum non legerit, ipſos etiam librorum Autores rejicere aut damnare recuſat, ad legendum poſthac obligetur? I. v.
- *II. An, qui Evangelicæ religioni ſincere addictus eſt, ſcripta, quæ ſub nomine Boëhmii proſtant, in dogmatibus fidei plurimis rejicere & damnare teneatur? I. 14.
- III. An qui Heterodoxis ſe verbo veritatis opponunt, cõcereri, imo & puniri mereantur? II.
- *IV. An Chriſtianum ex Schiſmatum odio deceat, inter cõtus eorum, qui, cum in dogmatibus diſſentiant, omnes tamen Chriſtum profitentur, nulli ſe addicere, ſed delectis, ex quacumque ſecta hypothefibus maxime placentibus, rem ſuam ſibi ſcorſum habere? III.
- *V. An in quacumque Hæreſi, imo & in Judaïſmo, Muhametanifmo, aut Gentiliſmo, ſalvari queamus? IV.